

□ Czas czytania: 5 min.

W dniu 16 czerwca 2024 r. kardynał Luis Antonio G. Tagle, Pro-Prefekt Dykasterii ds. Ewangelizacji ponowił na stanowisku Dyrektora Krajowego Papieskich Dzieł Misyjnych (PDM) na Litwie na kolejną pięcioletnią kadencję (2024-2029). Jest nim ksiądz Alessandro Barelli, salezjanin z Turynu, który pracuje jako misjonarz na Litwie od 1998 roku. Obecnie jest dyrektorem wspólnoty salezjańskiej w Wilnie, proboszczem parafii powierzonej salezjanom i redaktorem litewskiego Biuletynu Salezjańskiego.

W 2019 r. na wniosek Konferencji Episkopatu Litwy został mianowany dyrektorem krajowym PDM, a jego posługę można podsumować jako krajowego komisarza Kościoła na Litwie ds. animacji misyjnej, ze szczególnym uwzględnieniem misji bezpośrednio zależnych od Organizacji Papieskich.

Czym są Papieskie Dzieła Misyjne?

Papieskie Dzieła Misyjne (PDM) są ogólnościową siecią modlitwy i solidarności w służbie papieża, aby zaspokoić duchowe i materialne potrzeby ludzi i Kościołów lokalnych na tak zwanych terytoriach misyjnych. Są organizacją powszechnego Kościoła katolickiego, która promuje i wspiera działalność misyjną na całym świecie. Ich główną misją jest szerzenie Ewangelii i wspieranie wspólnot chrześcijańskich w krajach rozwijających się. W każdym kraju na świecie istnieje krajowa dyrekcja PDM, która za pośrednictwem różnych dyrektorów diecezjalnych lub krajowych wyznaczonych przez zgromadzenia zakonne lub ruchy kościelne, koordynuje inicjatywy tego kraju na rzecz wzrostu uwagi misyjnej.

Przyjrzyjmy się szczegółowo historii, teologicznej i eklesjalnej motywacji tych 4 Dzieł oraz ich specyfice.

1. Dzieło Rozkrzewiania Wiary: założone w 1822 roku w Lyonie, we Francji, przez błogosławioną Paulinę Jaricot. Jego celem jest zapewnienie finansowego i duchowego wsparcia misjom katolickim na całym świecie. Zostało uznane za „papieskie” przez papieża Piusa XI w 1922 roku.

2. Papieskie Dzieło Misyjne Dzieci: założone w 1843 r. przez Charlesa de Forbin-Jansona, biskupa Nancy we Francji. Jego celem jest uwrażliwienie dzieci w krajach chrześcijańskich na sprawy misyjne i promowanie solidarności wśród dzieci na całym świecie. Zostało również uznane za „papieskie” przez papieża Piusa XI w 1922 roku.

3. Dzieło Świętego Piotra Apostoła: założone w 1889 r. przez Jeanne Bigard i jej matkę Stéphanie w Caen we Francji. Jego celem jest wspieranie kształcenia lokalnego duchowieństwa na terenach misyjnych. Wspiera stypendia dla duchownych i księży z krajów misyjnych, zarówno lokalnie, jak i za granicą. Ogłoszone „papieskim” w 1922 r. przez papieża Piusa XI.

4. Misyjna Unia Duchowieństwa: założona w 1916 r. przez ojca Paolo Mannę, misjonarza PIME (Papieskiego Instytutu Misji Zagranicznych). Promuje świadomość misyjną wśród duchowieństwa i pracowników pastoralnych. Nie jest przeznaczona tylko dla duchowieństwa, ale dla świadomości całego ludu Bożego jako posiadaczy powszechnego mandatu misyjnego. Stała się dziełem „papieskim” w 1956 roku, za pontyfikatu papieża Piusa XII.

Motywacja teologiczna i eklezjalna

PDM są zakorzenione w misji ewangelizacyjnej Kościoła, która wywodzi się z nakazu Chrystusa skierowanego do Jego uczniów: „Idźcie więc i czyńcie uczniami wszystkie narody” (Mt 28,19). Misja jest zatem postrzegana jako odpowiedź na Boże zaproszenie do dzielenia się Dobrą Nowiną ze wszystkimi narodami.

Sercem misji jest głoszenie zbawienia w Jezusie Chrystusie, głoszenie Królestwa Bożego i dawanie świadectwa wiary chrześcijańskiej.

Z drugiej strony, głoszenie nie poparte solidarnością nie byłoby zbyt wiarygodne.

PDM wyrażają solidarność Kościoła powszechnego z młodymi Kościołami, zwłaszcza w krajach najuboższych, poprzez pomoc duchową i materialną.

Z kościelnego punktu widzenia PDM są konkretnym wyrazem współpracy misyjnej w Kościele powszechnym. Zapewniają wsparcie Kościołom lokalnym na terytoriach misyjnych, pomagając im rozwijać struktury kościelne oraz szkolić duchownych i świeckich. Promują także świadomość misyjną wśród wiernych, pobudzając modlitwę, powołanie misyjne i wsparcie finansowe dla misji. Ułatwiają międzynarodową współpracę w Kościele, umożliwiając sprawiedliwy podział środków na potrzeby misyjne.

Papieskie Dzieła Misyjne są istotnym elementem Kościoła katolickiego, ucieleśniającym zaangażowanie w ewangelizację i globalną solidarność. Ich historia odzwierciedla ciągłe i rosnące zainteresowanie misjami, a ich teologiczna i eklezjalna motywacja podkreśla znaczenie mandatu misyjnego w kontekście wiary chrześcijańskiej.

My, salezjanie, również jesteśmy wezwani do bycia częścią tej kościelnej misyjnej podróży duchowej i materialnej bliskości i solidarności.

Powszechna zbiórka misyjna

Od 1926 roku Światowy Dzień Misyjny obchodzony jest w przedostatnią niedzielę października we wszystkich wspólnotach katolickich na świecie, jako dzień modlitwy i powszechnej solidarności między siostrzanymi Kościołami. Jest to czas, w którym każdy z nas jest wezwany do stawienia czoła odpowiedzialności, która spoczywa na każdej ochrzczonej osobie i na każdej wspólnocie chrześcijańskiej, małej lub dużej, w odpowiedzi na nakaz Jezusa „Idźcie na cały świat i głoście Ewangelię wszelkiemu stworzeniu” (Mk 16,15). Jest on umieszczony na początku roku duszpasterskiego, aby przypomnieć nam, że wymiar misyjny musi inspirować każdą chwilę naszego życia i że „działanie misyjne – przypomina nam papież Franciszek – jest paradygmatem każdego dzieła Kościoła” (EG 15).

Dzień ten wiąże się z coroczną zbiórką ofiar, za pomocą których Papieskie Dzieła Misyjne, będące wyrazem troski papieża o wszystkie wspólnoty chrześcijańskie na świecie, przychodzą z pomocą młodym Kościołom misyjnym, zwłaszcza tym znajdującym się w trudnej sytuacji i najbardziej potrzebującym, zaspokajając ich podstawowe potrzeby duszpasterskie: kształcenie miejscowych seminarzystów, kapłanów, zakonników, katechistów; budowę i utrzymanie miejsc kultu, seminariów i struktur parafialnych; wsparcie dla miejscowej katolickiej telewizji, radia i prasy; zapewnienie środków transportu dla misjonarzy (samochody, motocykle, rowery, łodzie); wsparcie edukacji, wychowania i formacji chrześcijańskiej dzieci i młodzieży. Z tego powodu ta zbiórka ofiar różni się od innych celów, a także od innych możliwych form współpracy między Kościołami partykularnymi.

Temat Światowego Dnia Misyjnego 2024

Każdego roku Ojciec Święty kieruje orędzie do całego Kościoła z okazji Światowego Dnia Misyjnego. Orędzie to zwraca szczególną uwagę na działalność WFP w służbie całego Kościoła. W 2024 r. tematem Światowego Dnia Misyjnego są słowa „Idźcie i zaproście wszystkich na ucztę”, inspirowane Mt 22,9. Temat ten został wybrany, aby podkreślić misję Kościoła w niesieniu orędzia o zbawieniu całej ludzkości, odzwierciedlając przypowieść o uczcie weselnej, w której król zaprasza wszystkich na rozdrożu do udziału w uczcie.

Papież Franciszek podkreśla trzy kluczowe aspekty:

- 1) „Idźcie i zapraszajcie!”. Misja jako niestrudzone wychodzenie do wszystkich, aby zaprosić ich do spotkania i komunii z Bogiem. Wzywa to Kościół, aby zawsze wychodził, pokonując przeszkody i trudności, aby nieść Ewangelię wszystkim.
2. „Uczta”. Eschatologiczna i eucharystyczna perspektywa misji. Eschatologiczna uczta symbolizuje ostateczne zbawienie w Królestwie Bożym, a uczestnictwo w Eucharystii antycypuje tę doskonałą komunię z Bogiem.

3. „Wszyscy”. Powszechna misja uczniów Chrystusa, którzy muszą udać się na margines społeczeństwa, aby zaprosić wszystkich, bez wykluczenia, do udziału w nowym życiu w Chrystusie.

ks. Alessandro BARELLI, sdb